

La convivència social

Tothom per pròpia experiència sap què vol dir conviure. Estar amb altres persones, fer vida amb altres persones i en tot nucli de persones, per petit que sigui, són necessàries unes mínimes normes per a que la convivència transcorri de forma pacífica i civilitzada.

La convicció mútua de que el respecte d'unes normes va en benefici d'unes relacions més justes i respectuoses entre els membres d'una comunitat determinada, és essencial per a crear un clima de respecte i de consideració, indispensables per a una convivència en pau. Respectar uns horaris, seguir un ordre, crear uns hàbits són elements necessaris en tot grup humà.

Baixant a la realitat, és evident que el nostre Municipi de Quart, i particularment a cadascun dels nuclis de veïns que l'integren, es fan paleses unes mínimes normes de convivència que no sempre són respectades. El fet de que l'Ajuntament no tingui els mitjans necessaris per a exercir la vigilància que inducteix als ciutadans a complir amb les normes establertes, exigeix un major grau de civisme a tots els veïns. La inexistència de policia municipal i la manca d'altres mitjans de control exigeix una major responsabilitat de tots i una solidària col.laboració.

Repassem algunes de les normes que faciliten la convivència:

Limitació de velocitat: caldria que tots els veïns tinguessin cura de respectar els límits de velocitat dintre del nos-

tre Municipi. A partir d'aquesta constatació és necessari que l'Ajuntament demani dels Organismes competents les mesures adequades per controlar i fer complir la dita limitació. Els perills que la transgressió de tal norma comporta són ben evidents.

Aparcament de vehicles. En alguns dels nostres carrers s'ha establert la possibilitat d'aparcar en una o altre de les bandes, segons les dates, prohibint-se en conseqüència aparcar en els dos costats del carrer. No obstant això, i en perjudici de la majoria dels veïns, hi ha persones que habitualment incompleixen la norma. I no sols creen problemes a la circulació són als propis veïns que van a peu, obligant-los a passar pel mig del carrer, exposant a un major perill als conductors i als qui va caminant.

Escombraries. La preocupació per mantenir el nostre poble net i evitar abocadors incontrolats passa perquè cadascú de nosaltres sigui responsable d'observar i complir la normativa municipal. Es precis utilitzar els contenidors, seleccionar el vidre i donar exemple a la nostra mainada perquè no llencin papers ni d'altres objectes pels carrers o als descampats. I també caldria col.laborar amb l'Ajuntament posant en el seu coneixement i denunciant a totes aquelles persones que, sense escrúpols ni civisme, llencen runes i escombraries en els llocs menys apropiats.

Fresses. El respecte al descans i a la intimitat dels altres exigeix que a par-

tir d'una hora prudencial -les deu de la nit- ni locals públics ni domicilis particulars emiteixin sons o fresses que molestin als veïns. Transistors, televisions i d'altres aparells, a excessiu volum, poden ser causa de molèsties pels veïns, que en ordre a una bona convivència hem d'evitar. I no cal dir que en una societat tant fressosa com la nostra unes hores de silenci són molt d'agrair.

Ocupació d'espais públics. Cal donar exemple als nostres fills a fi de que compreguin que el respecte als altres passa també per respectar que els espais públics són de tots els ciutadans i que per tant no els podem ocupar com si fossin propietat exclusiva d'una família o d'un barri. Sovint, en alguns dels nostres barris, hi ha mainada que ocupa el carrer com si fòs una pista esportiva, obligant als conductors a demanar pas quasi per caritat. Són situacions lamentables que cal que evitem entre tots.

Podríem continuar enumerant d'altres normes de convivència, però essencialment el que cal tenir present és la necessitat del respecte als altres. Només respectant els drets dels nostres veïns i complint les mínimes normes de convivència farem un poble modèlic i just. I si tots ens hi posem segur que ho aconseguirem. Hem de ser exigents amb nosaltres mateixos: exigir els nostres drets demana també complir les nostres obligacions.

RAMON LLORENTE I VARELA

Els amics de Les Gavarres a Quart

Previsiblement, des d'aquest mes de març, la seu de l'Associació d'Amics de Les Gavarres es situarà a Quart, gràcies al suport rebut del seu Ajuntament, en una actitud que agraïm sincerament.

Som una associació que treballa en un àmbit territorial gran, el massís de Les Gavarres, i tenim socis de Girona, Quart, Sant Feliu de Guíxols o Palafrugell. Voldríem convertir-nos però, en

una més de les entitats del vostre poble, treballant per Quart, amb la seva gent.

El primer que voldríem fer és presentar l'Associació d'Amics de Les Gavarres, per la qual cosa agraïm també l'hospitalitat del Celrà, i per fer-ho ens agradaria respondre, voldríem fer-ho convincentment, tres qüestions: Perquè les Gavarres, perquè un Parc Natural, i perquè l'Associació?

Perquè Les Gavarres?

Aquestes muntanyes, perquè estem convençuts de que tenen un incalculable valor. El seu paisatge, arrodonit i suau, ofereix alzinars, garrigues, boscos de ribera,... i, junt a aquests, els ecosistemes associats, amb gran varietat de fauna.

En primer lloc, doncs, per la importància dels seus valors naturals, va-